

מאמץ של עדה ונורית

נשק מן הסח עבודה הקשה ביותר היא לא לעשות כלום

עושה של אבותיו - דבר חולדאית

גיוסים – הייתה שיטה להתגבר על עבודה מיוחדת, בדרך כלל עונתית ולא תמיד נעימה. לרוב הגיוסים התקיימו לפני שעות העבודה המקובלות או בתום יום העבודה הרגיל. זכורים בעיקר הגיוסים ל- דילול ועישוב כותנה, קטיפת תפוחים, אשר לכבודם לבשו החברים מכנסיים עם כיסים עמוקים במיוחד. בשנים אלה טרם שמעו על תאילנדים.

מימין למעלה גיוס לתלישת בוטנים למטרת יציקת בטון במגרש הכדורסל. חברת הילדים תרמה 200 ימי עבודה בגיוסים. משמאל שמעון שרשוב, אחותו צילה קסר, עמוס עוז, מאחור מרכז הענף – נתן רותם. משמאל משה כהנא בגיוס לקטיפת תפוחי עץ.

במרכז גיוס להנחת רעפים על גג בניין הגנים שייקרא לימים **בית הטווס**, כל הגילאים שותפים. השנה 1943.

משמאל למטה גיוס לגברים בלבד, איסוף חבילות קש בשדה. על העגלה דרור פולק, מימין צועד יורם בוטניק.

שבוע טוב עדה ונורית פ.